

Időszerű

A *Magyarságtudományi tanulmányok* megjelenése nagy mértékben hozzájárult, hogy bizonyos mértékben megrokkantotta a MTA megrendíthetetlennek vélt, és hitt finn-ugor elméletet. Kialakított egy MTA-n kívüli tudós körön belüli szkíta-hun-avar-magyar-partus-kun stb. azonosság szemléletet.

Ahogy elterjedt, megerősödött a szkíta-hun azonosság tudata, ez kiváltotta azt a követelményt, hogy a régen hitt és elfogadott, MTA-val ellentétes szemléletet országos viszonylatban, iskolai tantárgyként hivatalosítjuk. De ez egy megtárgyalandó kérdést vetett fel: Hol volt az őshaza, honnan jöttünk? Ez a régi kutatás előidézője lett.

Ha vesszük a fáradságot és megtekintjük Anonymus írásait, majd Marjalaki Kiss Lajos víz és földrajzi nevek felsorolását, melyek a honvisszatérés előtti időből valók, az itt feljegyzett nevek egy ősi nép ittlétét bizonyítják. Nem Árpád népe adott nevet mindennek. A Tárihi Üngürüsz kihangsúlyozza, hogy nyelvükön beszélő nép lakja az őshazát Hunor népének visszatértekor, és ezért Katar vezér elrendeli talán az első honvisszatérést, tehát ezt megelőzően egy kivándorlásnak kellett lennie. A 21 néhány honvisszatérés bizonyos arra, hogy a kivándorlók nem feledkeztek meg az őshazáról, az anyaföldről, ezért tértek időnként vissza, ahogy azt az idő, a szükséglet megkívánta. Itt idézek Tóth Imre: Magyar őstörténet c. munkájából: "Aki a magyarok őshazáját vagy eleit és rokonságát sikerre való kilátással akarja kutatni, annak első dolga, hogy itt, a magyar földön ismerje meg a magyarságot." (Herman Ottó)

Itt csatolom Tóth Imre: Génjeink idevonatkozó munkáját:

Tóth Imre: Génjeink

Az utóbbi két évtizedben a genetika rendkívül sokat fejlődött. Az eredmények egyre megbízhatóbbak lettek, az elvégzett vizsgálatok száma pedig nagyságrendekkel nőtt a korábbiakhoz képest. Mindez bennünket, magyarokat is érint, mert ugyan a hazai források ezen a területen is szűkösek, de a nagy nemzetközi populációgenetikai vizsgálatokba legtöbbször minket is bevontak. Ezek révén egyre több adat áll a rendelkezésünkre. Sokaknak talán meglepő, de ezek az adatok éles ellentétben állnak "hivatalos" történelmünkkel. A genetikai vizsgálatok ugyanis egyáltalán nem igazolják se "finnugor", se "török" eredetünket. Azért nem, mert mi nem vagyunk se finnugorok, se törökök, és a genetika a finnugrizmussal és a turkológiával ellentétben valódi tudomány.

A külföldi vizsgálatok közül a legismertebb a Semino-féle, 2000-ben elvégzett sorozat, mondhatni mérföldkő a nemzetközi összehasonlítások területén. Az általuk elvégzett Y-kromoszómás vizsgálatok szerint: "A magyar férfiak 60 %-a az EU-19-es - őskőkorszakbeli - ősapa leszármazottja. ...A magyar férfiak további 13,3 %-a az EU-18, 11 %-a az EU-7, és 8,9 %-a az EU-4 ősapa utóda. Mindez azt jelentheti, hogy a jelenlegi magyar férfiak 93,3 %-a négy ősapától ered, és 73,3 %-a már az őskőkorszakban itt élt férfiak utódja." (Dr. Czeizel Endre: *A magyarság genetikája* 235. oldal, 3. bekezdés.)

További fontos megállapítása volt a Semino-féle vizsgálatnak az, hogy az urali népekre jellemző TAT (EU13+EU14) a magyarokból teljesen hiányzik!

Szabó István Mihály a következőképpen kommentálta mindezt:

"2000-ben, a világ egyik legautentikusabbnak elismert folyóiratában, az USA-ban megjelenő *Science*-ben, Semino és 16 genetikus munkatársa közös közleményt tettek közzé. Kiterjedt összehasonlító populációgenetikai vizsgálataik alapján állást foglaltak az európai népek genetikai rokonsági kapcsolatairól. E vizsgálatok keretében, reprezentatív mintákon, genetikailag a magyar népséget is elemezték.

Népiünk vonatkozásában az alábbi megállapításokat tették:

1. A magyar nép ősei a napjainktól számított 40-35 ezer évvel ezelőtt Európában elsőnek megjelent europoid őstelepeselek között voltak.
2. A magyar nép populációgenetikai szempontból ma Európa egyik legkarakterisztikusabban elhatárolható népsége (amire az Eu19 haplotípus - őskőkori genetikai marker - igen magas, kontinensünk népei között a magyarokban legmagasabb százalékarányban kimutatható jelenléte utal).
3. A magyar nép legközelebbi - genetikai szinten igazolható - rokonai a lengyel, az ukrán, továbbá a horvát nép.

Semino és társainak közlése az első olyan nyugat-európai tudósoktól származó kollektív állásfoglalás, mely a magyarság őseurópai származását ismeri el."

Seminoék eredményeit persze máig kétségbe vonják azok, akik másra számítottak, de a későbbi vizsgálatok csak megerősítették őket.

"Luigi Luca Cavalli-Sforza volt az első genetikus, aki a magyarság összetételéhez szólt hozzá. Fontos az a megfigyelése, hogy a magyar nyelv finnugor eredete és a mai nép európai jellegű genetikai összetétele eltér egymástól..." - írja a Magyar Tudomány 2008. októberi száma.

"A genetikusok a magyarok esetében tudnak arról a látszólagos ellentmondásról, hogy míg a nyelvük és eredetük nem-indoeurópai, a genetikai összetételük viszont európai... Elgondolkodtató, hogy az EU19 marker a magyarokat a lengyelországi és ukrainai recens népességhez kapcsolja (Semino et al., 2000; Bosch et al., 2006), márpedig azt komolyan senki sem gondolná, hogy a magyarok lengyel vagy ukrán, vagy fordítva: a lengyelek és az ukránok magyar származásúak volnának."

Itt most célszerű megállni, és a tényeket elválasztani a szövegkörnyezettől. Az ugyanis - feltehetően szándékosan - vakvágányra tereli a lényegét! Genetikailag olyan, hogy "indoeurópai" nem létezik. Nincs "szláv" sem, csak "európai" - értik ez alatt éppen a magyarságra legjellemzőbb haplotípusok csoportjával jellemezhető népeket. Ezzel szemben az idézett szöveg azt sugallja, hogy nyelvünk és eredetünk mégsem európai, azaz mi valójában nem Európából származunk. Vegyük észre: ez csak az eddig hirdett hamis történelem állítása, ami - ha jól figyeltünk - éppen most cáfoltatott meg! Kiderült ugyanis, hogy a mai magyar nép genetikailag európai, sőt, "őseurópai". (Természetesen a nyelvünk is az, de erről majd később.)

"Elgondolkodtató, hogy az EU19 marker a magyarokat a lengyelországi és ukrainai recens népességhez kapcsolja..." (Itt valamiért kihagyták a horvátokat, az osztrákokat, a szerbeket és a szlovákokat.) Bizony, elgondolkodtató! De ha már tudjuk, hogy őshonosak vagyunk a Kárpát-medencében, és hogy az újkőkori őseink innen terjeszkedve népesítették be a környező területeket is, akkor ez nem is annyira meglepő, mint inkább magától értetődő! Hozzájuk tartozunk, pontosabban ők hozzánk. Legközelebbi genetikai rokonaink, és ezt nem lehet semmiféle ázsiai magyar betolakodással megmagyarázni! Ha mi onnan jöttünk volna, akkor nekik is onnan kellett volna jönniük. Ha viszont ők nem, akkor mi sem! Ezt diktálja a tiszta logika.

A Magyar Tudomány szerkesztői ezúttal is élnek a régi finnugrista módszerrel: a más véleményen lévők szájába adnak egy állítást, amit aztán ők maguk cáfolnak, miközben igyekeznek nevetségessé tenni "ellenfeleiket". Ezzel itt egyúttal meg is kérdőjelezzük a kényszerűen beismert tényt: "...márpedig azt komolyan senki sem gondolná, hogy a magyarok lengyel vagy ukrán, vagy fordítva: a lengyelek és az ukránok magyar származásúak volnának." Olyannyira nem, hogy ezt nem is állította senki. Ami viszont a közös génekből feltétlenül következik az az, hogy ezek a népek és a magyarok részben közös ősektől származnak.

Nézzük ezek után a hazai vizsgálatokat! Hazai kutatóink kezdetben mindenáron a honfoglalók csontjaiból akarták meghatározni a magyar géneket. (Az "uráli gén" megtalálására úgy nyilván több esélyük volt, ők pedig mindenáron azt keresték. Persze, ők sem találták.) Nyilvánvaló azonban, hogy ha mi, mai magyarok valóban a saját őseinket keressük, akkor mindenképp a saját jellemzőinket kell meghatároznunk, azokból kell kiindulnunk! Már csak azért is, mert nem kizárólag a honfoglalók utódai vagyunk, ezt már régen tisztáztuk. És hogy az eredményeket ne lehessen félremagyarázni, szögezzük le azt is: géneket nem lehet "kölcsonözni", "átvenni", stb., csak és kizárólag örökölni! Azok teljes egészében a valódi őseink hagyatékai. Leegyszerűsítve és megfordítva a képletet azt is mondhatjuk, hogy amilyenek mi vagyunk, olyanoknak kellett lennie az őseinknek is. (Ezért is nem lehettek alacsony termetű, görbe lábú mongolidok.)

"A recens minták azt mutatják, hogy a 132 magyarországi és 99 székelyföldi férfitől, valamint ugyanolyan 113, illetve 84 nőtől nyert minta összetétele nem különbözik egymástól, és valamennyiüknek jó kilenczede az európai őslakosságéval egyezik meg. Ez egyértelműen a mai magyarság genetikailag európai eredetét jelzi." - olvashatjuk a Magyar Tudomány említett számában. Fontos észrevenni: a székely és a magyar nem különbözik egymástól!

"Súlyos történeti következtetést készít elő a körülmény, hogy a Raskó és csoportja által sikeresen izolált 27 db 10-11. sz.-i genetikai mintán belül az egyik legjelentősebb csoportot az európai lakosság legősibb rétegére utaló markerek jelentik, s mindössze két egyéné mutat ázsiai eredetet. ...Tehát a mai magyarság szerológiai, és genetikai összetételében egyértelműen kimutatott európai jelleg, ugyanakkor az ázsiai hiánya nem egyedül az eltelt ezer év

keveredéseinek köszönhető, hanem már a honfoglalás- és Szent István-kori Magyarország lakossága is szinte kizárólag biológiailag európai eredetűekből állt."

Hogy is van ez?

"...a Kárpát-medencébe érkező ázsiai eredetű csoportok genetikai lenyomata természetes módon kihígulhatott. Kérdés azonban, hogy ez a hígulási folyamat egyenletes módon, évszázadonként csökkenő tendenciát mutatva ment végbe, vagy már az Árpád-kor első évszázadának végére minimálisra csökkent az ázsiai eredetű népességcsoportok aránya. Ez utóbbi esetben ugyanis arra a következtetésre kell jutnunk, hogy a Kárpát-medence népessége nagyságrendileg multa felül az újonnan érkezők számát..."

Igen, erről van szó. A Kárpát-medence lakossága nagyságrendileg multa felül a honfoglalók számát, ezért a mai magyarság őseinek is elsősorban őket kell tekintenünk. Ne tagadjuk meg azért Árpád népét sem! Ázsiai eredetük máig is csak hipotézis, lehet hogy tévedés, és így könnyen előfordulhat, hogy csak ezért nem találják genetikai nyomaikat! Talán ők is csak hazatértek őseik földjére... 2009.02.15

Grandpierre Attila T. Douglas Price és egyéb kutatók munkáiból közli a Magyarságtudományi tanulmányok c. könyvünkben az alábbiakat:

A Kárpát-medence a vonaldíszes kerámia szülőföldje

A legújabb régészeti leletek alapján a köztudatba ültetettől alapvetően eltérő, tudományos bizonyítékok hatalmas, összefüggő rendszerével alátámasztott kép rajzolódik ki szemünk előtt az ősi Európa, Kárpát-medence, Mezopotámia, Kína, India és Amerika műveltségének eredetéről. T. Douglas Price és munkatársai tollából (Price et al., 2001) alapvető jelentőségű munka látott napvilágot a nagy tekintélyű *Antiquity* című régészeti szaklapban. Ebben a szerzők a legújabb stroncium izotópus (izotóp: ugyanazon kémiai elem kicsit más atomsúlyú változata.) vizsgálatokkal kimutatták, hogy a történelem előtti Európa első magas műveltsége, a vonaldíszes kerámia kultúrája a mai Magyarország területéről indult ki i.e. 5700 körül, mégpedig úgy, hogy nem egyszerűen a kultúra adódott át, hanem kiemelkedő tudású vándorok vitték szerteszét. A vándorlók többsége *magas tudással bíró fiatal nő*. Ez a tény a korabeli Kárpát-medencei társadalom anyajogú (idegen szóval: matriarchális) jellegére éppúgy utal, mint a kimagaslóan magas tudás meglétére. A kimagaslóan magas tudással bíró személyeket az ő- és az ókorban *mágusoknak* nevezték. Ha tehát a korabeli Kárpát-medencében kimagaslóan magas tudású nők éltek, akkor *itt volt a mágusok európai központja*. A Rajnához például a vonaldíszes kerámia kultúra i.e. 5500 körül érkezett meg (Price et al., 2001). Ezek a mágusok építették 7000 évvel ezelőtt az első Nap-templomokat a Kárpát-medencében, az első templomokat Közép-Ázsiában, és a kőköröket világszerte. Ezek a mágusok hordozták az emberiség őstudását, amely pedig visszanyúlik az emberré válás millió évekkkel ezelőtti korszakáig (Leakey-Lewin, 1986, 235; GKE és GA, 2006, 104-110; GA, 2006, 19-31). Price és munkatársai (2001) megírják, hogy Európa a vonaldíszes kerámia kimagasló tudással bíró népének köszönheti többek között a földművelés, a házépítés, a temetkezés, a kifinomult fazekasság, a magas színvonalú kőmégmunkálás tudományait. Amint azt a bevezetőben láttuk, ezek a tények mágusok, kultúrhősök tevékenységének jellemzői. A legtöbb kutató a vonaldíszes kultúrát a mai Észak-Szerbia és Magyarország területén élt Starcevo-Körös kultúrából származtatja. Haak és munkatársai (2005) szerint pedig a Linear Bandkeramik és az alföldi vonaldíszes kerámia forrás területe a mai Magyarország és Szlovákia. Tekintve, hogy Szlovákia és észak Szerbia nem létezett a szóban forgó korszakban az i.e. 6. évszázadban, helyesebbnek és korhűbbnek látjuk a kárpát-medencei elnevezést. Jó néhány kutató a vonaldíszes kerámiát a helyi, kárpátmedencei őslakosság alkotásának tartja (Linear Pottery Culture, 2006)

Haak, W., Forster, P., Bramanti, B., Matsumura, S., Brandt, G., Tanzer, M., Villems, R., Renfrew, C., Gronenborg, D., Alt, K. W., Burger, J. 2005, Ancient DNA from the First European Farmers in 7 500-Year-Old Neolithic Sites, *Science*, 310: 1016-1018;

Leakey, R. E. és Lewin, R. 1986, Fajunk eredete. Gondolat, Budapest, 234-241.

Linear Pottery Culture, 2006, http://en.wikipedia.org/wiki/Linear_Pottery_culture

Price, T. D., Knipper, C., Grupe, G., Smrcka, V., 2004, Strontium Isotopes and Prehistoric Human Migration: The Bell Beaker Period in Central Europe. *European Journal of Archeology*, Vol. 7, No. 1, 9-40.

Cser Ferenc/Darai Lajos Magyar Folytonosság a Kárpát-medencében c. könyvből idézem az alábbi kivonatokat:

"A jégkorszakot követő időkbeli letelepedéssel is nehézségek vannak. A feltételek a nagy sűrűségű s következőképpen nagy tömegű népesség eltartása ebben az időben csak a Kárpátok környékén és délebbre voltak meg továbbra is, tehát az emberek itt maradtak, mégpedig azok, akik a későbbi magyar elnevezésű nyelven beszéltek. Tény az is, hogy itt meg is található a korai letelepedett mezőgazdaságot művelő meglehetősen nagy tömegű emberre való leletek tömege, ami északon viszont konokul hiányzik. . . "

"...De egyébként az uráli férfiakat a TAT gén jellemzi, és Semino és társai külön ki is emelik, hogy magyaroknál TAT utód gént egyáltalán nem találtak, ami valójában azt jelenti, hogy az előfordulása a 2%-os gyakoriságot nem haladja meg. **Ez fontos, mert tehát nem az Uráltól jött a magyarság.** A gravetti népe valóban Ukrajnában és a Kárpátokon belül vészelt át a jégkorszak leghidegebb részét. Gáboriné könyvében világosan le van írva."

"Erről a nemzetközi régészet nem akar tudni: igenis, a leghidegebb időszakban a Kárpátok között volt emberi élet, és nem is akár milyen és ez nem vonult az Észak-Balkánra. Ha csak nem a Kárpát-medencét tekintjük Észak-Balkánnak, ami földrajzi értelemben véve egyébként képtelenség!

Azért kell megkeresnünk a legvalószínűbb állapotok és események feltárási módját, mert mások sokszor illetéktelenül egyszerűen mindent kisajátítanak. Pazaryk-ról, 'a pazaryki leletről' például orosz és francia régészről filmje azt állítja, hogy az szláv volt (indo-európai, amint a jégkorszaki elődeink által terjesztett nyelv Science cikk szerint). Ebben az a rossz, hogy a márt vetítik vissza a messzi múltba, azt igazolják. Ezért nekünk meg az ellenkezőjét kell hangsúlyoznunk, hogy nem hozzánk tartozik, nem a mi tömbünkhöz, még akkor sem ha ahhoz hasonló kisebbség többször költözött is onnan hozzánk - a Kárpát-medencébe. Egyébként Semino és társai a főemlősök közös pontjától indították a gén családfát. És akik nem értik a genetikai törzsfajlódást, megették a szlávokra utaló lehetetlen állítást is. Ezért aztán a Kárpát-medencei magyar eredetről szóló könyveket angolul és más nyelveken is ki kell adni."

Még meg kell említenem Radics Géza *Eredetünk és őshazánk* c. nagyszerű írását.

Mind ennek megértéséhez figyelembe kell vennünk Vértesszőlősi ősembert, Samuelt, 350,000 - 400,000 éves homo erectus.

Azt akarom kihangsúlyozni, hogy én teljes szívvel és igaz odaadással vagyok a keleti kutatás híve. Nem megosztás, hanem épp az ellenkezője a célom, nagy léptékben gondolkodva, az ősszmagyarság két fő részének -- az Árpáddal hazatérő nép, majd a különböző időkből visszatérő népek: jászok, hunok, avarok, kunok és az őshonos kárpát-medencei ősnép -- egybe kapcsolását óhajtom kutatni. A Kárpát-medence ősiségünk nem "új tudományág" hanem elsődleges magyar őskutatás tudománya. Ha előfordulna, hogy valamelyik messze keleti őshazát kutató hevíületében nem jutott volna el, a trianoni döntéssel idegenbe került hazánkfiá, Blaskovics József Tárihi Üngürüsz olvasásához, annak a 37. oldalán találja Nemród ősatyánk nevét, Hunor és Magor atyját, a 39. oldalon pedig ez olvasható: "Amikor abba a tartományba érkeztek, látták, hogy csodálatosan bőséges folyamai vannak nagy számban, sok gyümölcs és bő termése van annak az országnak, és az ő nyelvükön (azaz hunok népének nyelvén) beszélnek. (az ottani népek)"

Tisztelettel mindenki iránt:

Botos László

2009-08-20

MAGYARSÁGTUDOMÁNYI INTÉZET

Visit our Website: www.magtudin.org